

RAAD VAN STATE afdeling Wetgeving

advies 78.460/16
van 15 december 2025

over

amendementen op een ontwerp van ‘Programmdekret 2025 (II)’

Op 10 november 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister-President, Minister van Lokale Besturen, Ruimtelijke Ordening en Financiën van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over amendementen op een ontwerp van ‘Programmdekret 2025 (II)’.

De amendementen zijn door de zestiende kamer onderzocht op 27 november 2025. De kamer was samengesteld uit Wouter PAS, wnd. kamervoorzitter, Toon MOONEN en Annelies D’ESPALLIER, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Katrien DIDDEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 15 december 2025.

*

STREKKING

1. De om advies voorgelegde amendementen strekken tot wijziging van het ontwerp van programmadecreet 2025 (II)¹, zoals ingediend in het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap.²

In het eerste amendement wordt een nieuw artikel 15.1 ingevoegd, dat strekt tot wijziging van artikel 38, § 1, van het decreet van 23 april 2018 ‘betreffende de gezinsbijslagen’. Deze wijziging heeft tot gevolg dat de gezinsbijslagen jaarlijks in de maand september worden geïndexeerd in plaats van in de maand juli. Door het derde amendement wordt de slotbepaling in artikel 102 van het ontwerp van programmadecreet 2025 (II) aangevuld met een bepaling die erin voorziet dat het nieuw toegevoegde artikel 15.1 in werking treedt op 1 januari 2028.

In het tweede amendement wordt artikel 16 van het ontwerp van programmadecreet 2025 (II) vervangen, zodat de gezinsbijslagen (naast de jaren 2025 en 2026) ook voor het jaar 2027 niet zullen worden geïndexeerd. Daarnaast wordt bepaald dat bij de berekening van de aanpassingen in de daaropvolgende jaren geen rekening wordt gehouden met de aanpassingen die niet hebben plaatsgevonden in de periode 2025-2027.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

2. Het tweede voor advies voorgelegde amendement vervangt artikel 16 van het ontwerp van programmadecreet 2025 (II). Dit artikel 16 wijzigt artikel 117.3 van het decreet van 23 april 2018 ‘betreffende de gezinsbijslagen’. Artikel 117.3 bevat een overgangsbepaling, die luidt:

“In afwijking van artikel 38 worden de gezinsbijslagen niet aangepast in de jaren 2025 en 2026.”

Artikel 38 van het decreet van 23 april 2018 bepaalt de wijze van aanpassing van de bedragen van de gezinsbijslagen, namelijk jaarlijks aan de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen en aan 25% van de groei van het BNP.³

¹ Over het voorontwerp van programmadecreet heeft de Raad van State advies 78.157/1-2-3-4-16 van 2 oktober 2025 uitgebracht (*Parl.St.* D.Parl. 2025-26, nr. 111/1).

² Ontwerp van programmadecreet 2025 (II), *Parl.St.* D.Parl. 2025-26, nr. 111/1.

³ Artikel 38 luidt als volgt: “§ 1 - Vanaf 2020 worden de gezinsbijslagen jaarlijks in de maand juli aangepast: 1° aan de definitief vastgelegde procentuele verandering van het gemiddelde indexcijfer van de consumptieprijzen van het vorige begrotingsjaar, overeenkomstig de nadere regels vastgelegd in artikel 38, § 3, eerste lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten; 2° aan het percentage van 25 % van de definitief vastgestelde werkelijke groei van het bruto-binnenlandsproduct per inwoner van het vorige begrotingsjaar. § 2 - In afwijking van § 1 blijven de bedragen van de uitkeringen ongewijzigd, indien de toepassing van § 1 een negatieve aanpassing tot gevolg zou hebben. In dat geval geschiedt de in § 1 vermelde aanpassing in het daaropvolgende jaar tegen de waarden van de vorige begrotingsjaren die nog niet voor een aanpassing in aanmerking werden genomen. § 3 - De waarden vermeld in § 1 worden aangegeven in eenheden met vier cijfers achter de komma. De vijfde decimaal valt weg, waarbij de vierde decimaal naar boven afgerond wordt als de vijfde decimaal 5 of meer bedraagt.

Voornoemd artikel 117.3 werd ingevoegd bij het programmadecreet 2024 van 23 december 2024. Over het voorontwerp dat leidde tot dat programmadecreet 2024 bracht de Raad van State, afdeling Wetgeving, het advies 77.277/1-2-3-4 uit.⁴ In dat voorontwerp voorzag artikel 3 in de opschorting van de jaarlijkse aanpassingen van de gezinsbijslagen (“Familienleistungen”, bestaande uit “Basiskindergeld” en “Zuschläge”) voor de jaren 2025 en 2026. Dat voorontwerp voorzag nog niet in de verhoging van de bijkomende bijslagen (“Zuschläge”) uit het decreet van 23 april 2018, zijnde de bijslag voor grote gezinnen, de sociale bijslag, de bijslag voor kinderen met een beperking, de wezenbijslag voor volledige wezen en de wezenbijslag voor halfwezen. Deze maandelijks bijkomende bijslagen werden door het programmadecreet 2024 telkens verhoogd met 2,5 euro.⁵

Artikel 16 van het ontwerp van programmadecreet 2025 (II), waarvan het voorontwerp het voorwerp uitmaakte van advies 78.157/1-2-3-4-16 van de Raad van State, voegt aan de overgangsbepaling van artikel 117.3 van het decreet van 23 april 2018 uitdrukkelijk toe dat “[b]ij de berekening van de aanpassingen van de daaropvolgende jaren (...) geen rekening [wordt] gehouden met de aanpassingen die niet hebben plaatsgevonden in deze periode”.

Het tweede om advies voorgelegde amendement behoudt deze laatste bepaling, maar breidt de toepassing ervan uit tot het jaar 2027. Het gevolg van het amendement is dus dat boven op de jaren 2025 en 2026, ook in 2027 geen aanpassing van de gezinsbijslagen zal plaatsvinden, en dat pas voor een aanpassing in het jaar 2028 (en niet 2027) de bedragen van 2024 als referentiebedragen zullen gelden.

3. Artikel 23 van de Grondwet (hierna: Gw.) bepaalt dat ieder het recht heeft om een menswaardig leven te leiden. Daartoe waarborgen de onderscheiden wetgevers, rekening houdend met de overeenkomstige plichten, de economische, sociale en culturele rechten, waarvan ze de voorwaarden voor de uitoefening bepalen. Die rechten omvatten onder meer het recht op gezinsbijslagen (artikel 23, derde lid, 6°, Gw.).

Volgens de parlementaire voorbereiding bij de herziening van artikel 23 Gw. in 2014 kan het recht op gezinsbijslagen worden omschreven als het recht van eenieder en ten aanzien van alle kinderen “om ten laste van de bevoegde overheid een bijdrage te ontvangen in de kosten van onderhoud en opvoeding van de kinderen”.⁶

Indien de uitkeringen door de toepassing van § 1 eindigen op een gedeelte van een cent, wordt het centgedeelte tot de hogere of de lagere cent afgerond naargelang het centgedeelte al dan niet 0,5 bereikt.”

⁴ *Parl.St.* D.Parl. 2024-25, nr. 38/2.

⁵ De verantwoording van het om advies voorgelegde amendement vermeldt dat de bijkomende bijslagen verhoogd werden met drie euro per maand. Hierbij is echter rekening gehouden met de verhoging die het gevolg is van de aanpassing van de bedragen op grond van de toepassing van artikel 38 van het decreet van 23 april 2018 voor het jaar 2024.

⁶ Toelichting bij het voorstel tot herziening van artikel 23 Gw. om het recht op kinderbijslag te waarborgen, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2240/1, 2-3. Dit stemt overeen met de door de bijzondere wetgever gewilde bevoegdheidsoverdracht waarbij “de toekenning van gezinsbijslagen [ertoe strekt] bij te dragen in de kosten van onderhoud en opvoeding van de kinderen. Ze biedt een gedeeltelijke compensatie voor de toegenomen lasten die door het gezin worden gedragen wanneer het zich uitbreidt.”

Artikel 23 Gw. bevat inzake het recht op gezinsbijslagen een *standstill*-verplichting die eraan in de weg staat dat de bevoegde wetgever het beschermingsniveau dat geboden wordt door de van toepassing zijnde wetgeving, in aanzienlijke mate vermindert zonder dat daarvoor een redelijke verantwoording bestaat.

Die verplichting kan echter niet zo worden begrepen dat ze elke wetgever, in het raam van zijn bevoegdheden, de verplichting oplegt om niet te raken aan de nadere regels van de gezinsbijslagen. Zij verbiedt hem om maatregelen aan te nemen die, zonder redelijke verantwoording, een aanzienlijke achteruitgang zouden betekenen van het in artikel 23, derde lid, 6°, Gw. gewaarborgde recht, maar zij onttrekt hem niet de bevoegdheid om te oordelen hoe dat recht op de meest adequate wijze wordt gewaarborgd.⁷

Het inschrijven van het recht op gezinsbijslagen in artikel 23, derde lid, 6°, Gw. is bedoeld om te verhinderen dat een eventuele aanzienlijke vermindering van het recht op gezinsbijslag zou kunnen worden verantwoord door een verwijzing naar een compensatie door andere maatregelen op het vlak van sociale zekerheid of inkomensbeleid, “behalve als die maatregelen specifiek gericht zijn op de last die de kosten van onderhoud en opvoeding van de kinderen inhouden voor de gezinnen”^{8,9}

4. Er bestaat geen algemene grondwettelijke verplichting om tegemoetkomingen of toelagen te indexeren.¹⁰

De Raad van State, afdeling Wetgeving¹¹ heeft evenwel niet uitgesloten dat bepaalde vormen van niet-indexering in sommige gevallen een aanzienlijke achteruitgang kunnen inhouden van het geboden beschermingsniveau van onder artikel 23 Gw. vallende rechten.

De Raad van State waarschuwde er aldus voor dat een zeer langdurige en aanhoudende niet-indexering van de niet-loon-component van subsidies, meer bepaald in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, op langere termijn tot gevolg zou kunnen hebben dat in bepaalde omstandigheden een aanzienlijke vermindering van het beschermingsniveau voorligt.¹² Ook wat betreft de juridische bescherming van pensioenen, die in

⁷ M.b.t. het recht op gezinsbijslagen: GwH 5 december 2019, nr. 198/2019, B.19.2. Voor de recentere formulering inzake de *standstill*-werking, zie bijvoorbeeld GwH 20 juli 2023, nr. 112/2023, B.5.3. en B.5.5.

⁸ Toelichting bij het voorstel tot herziening van artikel 23 Gw. om het recht op kinderbijslag te waarborgen, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2240/1, 2.

⁹ GwH 5 december 2019, nr. 198/2019, B.19.3.

¹⁰ Vgl t.a.v. bezoldigingen: GwH 27 april 2023, nr. 71/2023, B.3.2.

¹¹ In de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof is geen voorbeeld te vinden van een maatregel inzake niet-indexering waarin het Hof uitdrukkelijk bevestigt dat deze een aanzienlijke achteruitgang in het geboden beschermingsniveau vormt. Het Hof beperkt zich tot de vaststelling dat de maatregel niet als niet redelijk verantwoord kan worden beschouwd, zie de rechtspraak vermeld onder voetnoot 26.

¹² Adv.RvS 60.219/1/3 van 14 oktober 2016 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 23 december 2016 van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2017’, opm. bij artikel 47, *Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 944/1, waarin de Raad van State vaststelt dat deze niet-loon-component reeds 6 jaar niet werd geïndexeerd en het onderzochte voorontwerp van decreet deze niet-indexering uitbreidt en met 3 jaar verlengt. Zie daarmee samenhangend ook de latere adviezen die betrekking hebben op een gehele of gedeeltelijke niet-indexering van de subsidie-elementen in de daarna volgende jaren: adv.RvS 66.660/1/3

het kader van de sociale zekerheid een vorm van hoofdkomen vormen, heeft de Raad van State ervoor gewaarschuwd dat een volledige of gedeeltelijke beperking van de indexering die vier en een half jaar geldt, een verlies van koopkracht tot gevolg kan hebben dat zou kunnen leiden tot een aanzienlijke achteruitgang.¹³ Ten aanzien van het recht op gezinsbijslagen heeft de Raad van State gesteld dat “de ontkoppeling van bepaalde basisbijslagen en leeftijdstoelagen aan de stijging van de levensduurte gedurende vijf jaar” moet worden beschouwd als een achteruitgang waarvan de decreetgever moet nagaan of die als aanzienlijk valt te beschouwen.¹⁴

Mede omwille van de onvoorspelbaarheid van de toekomstige inflatie, kan het aanzienlijke karakter van de achteruitgang niet *a priori* met zekerheid worden uitgesloten. In het licht daarvan past het voor een behoorlijke decreetgever om een redelijke verantwoording te bieden voor de voorgestelde niet-indexering van de gezinsbijslagen.

5.1. De verantwoording bij het tweede om advies voorgelegde amendement stelt:

“Het schrappen van de tot dusver bestaande indexering vindt plaats voor de achtergrond van de wezenlijke inspanningen die de Duitstalige Gemeenschap doet om de noodzakelijke financiële houdbaarheid van haar begroting, en in het bijzonder de verschillende sociale uitkeringen, op de lange termijn te garanderen en te voldoen aan de eisen die het Europese en het federale niveau stellen aan de uitgavenbegroting van de Duitstalige Gemeenschap. Als uiting van intergenerationele solidariteit moeten hier op alle gebieden voldoende inspanningen gedaan worden. De stabilisering van de begroting van de Duitstalige Gemeenschap om de financiële houdbaarheid te waarborgen vormt een legitiem doel (Grondwettelijk Hof, 20 juli 2023, nr. 112/2023, rolnr. B.11.2.2).”

5.2. Het Grondwettelijk Hof heeft inderdaad bevestigd, ook ten aanzien van de regeling van gezinsbijslagen, dat de wetgever in sociaaleconomische aangelegenheden beschikt over een ruime beoordelingsvrijheid.¹⁵ Het Hof vermag de beleidskeuze die de wetgever heeft gemaakt en de motieven die daaraan ten grondslag liggen slechts af te keuren indien zij niet redelijk verantwoord zijn.¹⁶ Als de keuze van de maatregel niet manifest zonder redelijke verantwoording blijkt, komt het het Hof niet toe zijn beoordeling van de economische situatie en van de middelen

van 25 oktober 2019 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het programmadecreet van 20 december 2019 ‘bij de begroting 2020’, opm. bij hoofdstuk 9, afdeling 6, *Parl.St.* VI.Parl. 2019-20, nr. 152/1; adv.RvS 77.161/1-3-16 van 4 november 2024 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het programmadecreet van 20 december 2024 ‘bij de begroting 2025’, opm. bij hoofdstuk 7, afdeling 8, *Parl.St.* VI.Parl. 2024-25, nr. 121/1; adv.RvS 77.288/3 van 16 december 2024 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 20 december 2024 ‘tot wijziging van verschillende besluiten, wat betreft de aanpassing van de indexformules’; adv.RvS 77.903/1/V van 29 juli 2025 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 5 september 2025 ‘tot wijziging van verschillende besluiten van de Vlaamse Regering van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, wat betreft indexformules, de toevoeging van units, de overdracht van personeelspunten en de ouderinitiatieven’.

¹³ Adv.RvS 77.696/2-3-16-VR van 11 mei 2025 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de programmawet van 18 juli 2025, *Parl.St.* Kamer 2024-25, nr. 909/1, 408-413.

¹⁴ Adv.RvS 66.660/1/3, opm. bij hoofdstuk 6, afdeling 2.

¹⁵ GwH 20 juli 2023, nr. 112/2023, B.5.4.

¹⁶ GwH 5 december 2019, nr. 198/2019, B.13.

die moeten worden aangewend om de doelstellingen, zoals een beperking van de overheidsuitgaven, te bereiken, in de plaats te stellen van het oordeel van de wetgever.¹⁷

Uit de rechtspraak van het Hof kan wel worden afgeleid dat moet kunnen worden aangetoond dat maatregelen die budgettaire doelstellingen nastreefden, toelaten het nagestreefde budgettaire evenwicht te bereiken.¹⁸

Het Grondwettelijk Hof neemt dus aan dat het nastreven van budgettaire motieven zoals de financiële houdbaarheid van een bepaald systeem van sociale uitkeringen en de financiële gezondmaking van de openbare financiën¹⁹, en meer bepaald de financiële gezondmaking in de sector van de sociale zekerheid²⁰ kan worden aanvaard als een legitieme doelstelling van algemeen belang. Het Hof heeft op grond hiervan geoordeeld dat een maatregel die leidde tot de blokkering en de sprong van de index van bepaalde sociale uitkeringen kon worden verantwoord door, onder meer, budgettaire doelstellingen.²¹

In dit verband moet er overigens aan worden herinnerd dat de financiële gezondmaking van de openbare financiën niet louter een beleidsdoelstelling is, maar een verplichting die voor België onder meer voortvloeit uit het verdrag van 2 maart 2012 inzake stabiliteit, coördinatie en bestuur in de Economische en Monetaire Unie.²² Artikel 3, lid 1, a), van het verdrag bevat de verplichting voor de partijen die de euro als munt hebben om een begrotingssituatie van de algemene overheid in evenwicht of met een overschot te hebben. De Duitstalige Gemeenschap heeft zich er in het samenwerkingsakkoord van 13 december 2013²³ toe verbonden dat haar begroting “in de lijn [moet] liggen van de evenwichtsdoelstelling van de rekeningen van de overheid zoals bepaald in artikel 3 van het Verdrag”.

Net zoals in advies 77.277/1-2-3-4 kan er dus besloten worden dat, afgezien van de vraag of de opschorting van de indexerings van de gezinsbijslagen als een aanzienlijke achteruitgang

¹⁷ GwH 13 oktober 2016, nr. 130/2016, B.17.2.

¹⁸ GwH 23 januari 2019, nr. 6/2019, B.7.1-B.9.8; GwH 20 juli 2023, nr. 112/2023, B.11.1-B.11.5.

¹⁹ GwH 27 juni 1996, nr. 40/96, B.2.

²⁰ GwH 23 november 2023, nr. 157/2023, B.5. Vgl. GwH 13 april 2023, nr. 61/2023, B.4.

²¹ GwH 13 oktober 2016, nr. 130/2016, B.17.3.

²² Voor de Duitstalige Gemeenschap, zie decreet van 14 oktober 2013 ‘zur Zustimmung zu dem Vertrag über Stabilität, Koordinierung und Steuerung in der Wirtschafts- und Währungsunion zwischen dem Königreich Belgien, der Republik Bulgarien, dem Königreich Dänemark, der Bundesrepublik Deutschland, der Republik Estland, Irland, der Hellenischen Republik, dem Königreich Spanien, der Französischen Republik, der Italienischen Republik, der Republik Zypern, der Republik Lettland, der Republik Litauen, dem Grossherzogtum Luxemburg, Ungarn, Malta, dem Königreich der Niederlande, der Republik Österreich, der Republik Polen, der Portugiesischen Republik, Rumänien, der Republik Slowenien, der Slowakischen Republik, der Republik Finnland und dem Königreich Schweden, samt Protokoll, geschehen zu Brüssel am 2. März 2012’.

²³ Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Overheid, de Gemeenschappen, de Gewesten en de Gemeenschapscommissies ‘betreffende de uitvoering van artikel 3, § 1, van het Verdrag inzake stabiliteit, coördinatie en bestuur in de Economische en Monetaire Unie’. Zie het decreet van 24 februari 2014 ‘zur Billigung des Zusammenarbeitsabkommens vom 13. Dezember 2013 zwischen dem Föderalstaat, den Gemeinschaften, den Regionen und den Gemeinschaftskommissionen zur Durchführung von Artikel 3 § 1 des Vertrags über Stabilität, Koordinierung und Steuerung in der Wirtschafts- und Währungsunion’.

kan worden beschouwd van het bestaande beschermingsniveau, budgettaire doelstellingen een legitieme doelstelling vormen voor de voorgestelde maatregel.²⁴

6.1. Bij het nastreven van het legitiem doel moet de wetgever waken over de redelijkheid en de evenredigheid van zijn maatregelen.

Wat betreft de gezinsbijslagen moet de evenredigheid mee worden beoordeeld in het licht van de concrete rechtspositie van de begunstigden van het basiskindergeld en de bijkomende bijslagen. Uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof blijkt dat niet enkel naar het globaal niveau van bescherming van de betrokken personen moet worden gekeken, doch ook naar “beschermingsniveau in die aangelegenheid voor de personen die tot [een bepaalde] (...) categorie (...) behoren”.²⁵

Het uitbreiden bij het tweede om advies voorgelegde amendement van de periode waarin geen aanpassing van de bedragen van de gezinsbijslagen zal plaatsvinden, heeft waarschijnlijk tot gevolg dat de ontworpen maatregel een grotere weerslag zal hebben op de betrokken gezinnen dan hetgeen het geval was met de maatregel in de programmawet van 2024 (die immers gekoppeld was aan een verhoging van de bijkomende bijslagen) of in het voorontwerp van programmawet 2025 (II).

6.2. In de verantwoording van de amendementen wordt uitgebreid ingegaan op de evenredigheid van de voorgestelde maatregelen, waarbij wordt aangegeven dat de besparingen in de uitgaven van de gezinsbijslagen substantieel bijdragen in de stabilisering van de begroting, terwijl de kernbedragen niet worden verlaagd. Het blijvend doorwerken van de niet-indexering wordt noodzakelijk geacht, omdat het later inhalen van de niet-indexering de besparingsinspanningen zou beperken tot een eenmalig effect terwijl terugkerende besparingen nodig zijn. De niet-indexering spreidt de inspanning op brede wijze, waarbij geen mildere maatregelen mogelijk zijn waarmee de besparingsdoelstelling net zo effectief kan worden bereikt. Een directe vermindering van de gezinsbijslagen daarentegen zou een veel grotere impact hebben en zou negatieve sociale gevolgen kunnen hebben. De voorgestelde maatregelen doen, aldus nog de verantwoording van de amendementen, geen ernstige afbreuk aan de individuele sociale bescherming en houden geen ernstige aantasting van de levensstandaard in, waarbij bijzonder kwetsbare groepen ondersteund worden aangezien de hen toekomende bijzondere bijslagen nominaal werden verhoogd op 1 januari 2025.

6.3. Deze verantwoording komt weliswaar niet onredelijk voor²⁶, maar besteedt vooral aandacht aan de budgettaire impact van de maatregel en verschaft weinig inzicht over de concrete

²⁴ Adv.RvS 77.277/1-2-3-4 van 13 december 2024 over een voorstel dat geleid heeft tot het programmadecreet 2024 van 23 december 2024 van de Duitstalige Gemeenschap, *Parl.St.* D.Parl. 2024-25, nr. 38/2, 5-6.

²⁵ GwH 18 mei 2017, nr. 61/2017, B.10.1.

²⁶ Ten aanzien van verschillende onder artikel 23 Gw. vallende tegemoetkomingen, bijlagen of bezoldigingen heeft het Grondwettelijk Hof geoordeeld dat de niet-indexering, zonder dat het nodig is te onderzoeken of de maatregel het beschermingsniveau in aanzienlijke mate zou verminderen, redelijk verantwoord is en geen onevenredige gevolgen heeft. Zie GwH 23 november 2023, nr. 157/2023, B.5 en GwH 13 oktober 2016, nr. 130/2016, B.17.3 en B.17.4 (ten aanzien van een algemene niet-indexering van alle lonen, wedden en sociale uitkeringen, zoals gezinsbijslagen). Vgl. GwH 13 oktober 2016, nr. 129/2016, B.21 (niet-indexering die geen betrekking had op essentie van recht op pensioen)

impact op de betrokken rechthebbenden. Het verdient aanbeveling de verantwoording op dit punt aan te vullen. Daarbij is het ook raadzaam in te gaan op de afweging of er, in het licht van de evenredigheid, niet in maatregelen moet worden voorzien om het verlies van koopkracht van de betrokken personen te beperken in geval van abnormaal hoge inflatie tijdens de betrokken periode.²⁷

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Wouter PAS

en zie ook GwH 3 maart 2004, nr. 29/2004, B.3.2 (de niet-indexering gedurende twee jaar van weddebijlagen en toelagen heeft geen onevenredige gevolgen in het kader van de toetsing aan gelijkheidsbeginsel).

²⁷ Vgl. adv.RvS 77.696/2-3-16-VR van 11 mei 2025, *Parl.St.* Kamer 2024-25, nr. 909/1, 408-413.